

○ (๓๑)
คำพิพากษา

สำหรับศาลใช้
คดีหมายเลขดำที่ ๑. 5056 / 2555
คดีหมายเลขแดงที่ ๑. 433 / 2557
วันที่อ่าน... 11 ส.ค. 2558
ท่านเจ้าของสำนวน... นายเสริมพงษ์ / ทรัพย์ศิริ

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ที่ ๙๘๘๕/๒๕๕๘

ศาลฎีกา

วันที่ ๒๖ เดือน สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๕๘

ความอาญา

บริษัทแคททาลิสท์ อัลลายแอนซ์ (ประเทศไทย) จำกัด

โจทก์

ระหว่าง

บริษัทคนรักหนัง โอทีพี จำกัด ที่ ๑

นายสุรศักดิ์ ประเสริฐสวัสดิ์ ที่ ๒

นางสาวติมาพร เลื่อนไธสง ที่ ๓

จำเลย

เรื่อง ความผิดต่อพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์

โจทก์ อุทธรณ์คัดค้าน คำพิพากษาศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้า

ระหว่างประเทศกลาง ลงวันที่ ๒๔ เดือน มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๕๗

ศาลฎีกา รับวันที่ ๒๔ เดือน กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๕๗

โจทก์ฟ้องและแก้ไขฟ้องว่า วอร์เนอร์ บราส์ เอ็นเตอร์เทนเมนต์ อิงค์ ผู้เสียหายที่ ๑ และทเว็นตี เซ็นจูรี ฟ็อกส์ ฟิล์ม คอร์ปอเรชั่น ผู้เสียหายที่ ๒ เป็นนิติบุคคล ตามกฎหมายของประเทศสหรัฐอเมริกา ผู้เสียหายทั้งสองเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์งานภาพยนตร์ จำนวนหลายเรื่องและได้โฆษณาครั้งแรกโดยชอบด้วยกฎหมาย ตามรายละเอียดชื่อภาพยนตร์ วันที่และสถานที่ที่นำออกโฆษณาเป็นครั้งแรกท้ายคำฟ้อง ประเทศสหรัฐอเมริกาเป็นประเทศ ภาควิชาในอนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองลิขสิทธิ์ซึ่งประเทศไทยเป็นภาคีอยู่ด้วย ผู้เสียหายทั้งสอง มอบอำนาจให้โจทก์ปกป้องปราบปรามและดำเนินคดีต่อบุคคล นิติบุคคล หรือกลุ่มบุคคลที่ ละเมิดลิขสิทธิ์งานภาพยนตร์ของผู้เสียหายทั้งสองในอาณาเขตประเทศไทย ประมาณต้นเดือน พฤศจิกายน ๒๕๕๕ โจทก์มอบอำนาจให้นายวิศวานาด สังเกต ร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวน กองกำกับการ ๕ กองบังคับการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมทาง เศรษฐกิจว่า ร้านค้าชื่อ คนรักหนัง สาขาบุรีรัมย์ ๑ ซึ่งไม่ปรากฏเลขที่ ตำบลในเมือง อำเภอเมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์ กระทำการละเมิดลิขสิทธิ์ของผู้เสียหายทั้งสอง ต่อมาเมื่อ วันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ เวลา ๑๓.๒๕ นาฬิกา เจ้าพนักงานตำรวจกองกำกับการ ๔

กองบังคับการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมทางเศรษฐกิจ นำหมายค้นของศาลจังหวัดบุรีรัมย์เข้าทำการตรวจค้นร้านค้าชื่อ คนรักหนัง สาขาบุรีรัมย์ ๑ จำเลยที่ ๓ แสดงตนเป็นผู้รับผิดชอบควบคุมดูแลร้านดังกล่าว และแสดงใบอนุญาตให้ประกอบกิจการให้เช่าแลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายภาพยนตร์ ซึ่งมีชื่อจำเลยที่ ๑ เป็นเจ้าของร้าน และจำเลยที่ ๒ ร่วมกับจำเลยที่ ๑ เป็นผู้ได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการดังกล่าว ผลการตรวจค้นพบแผ่นวีซีดีภาพยนตร์ที่ละเมิดลิขสิทธิ์งานภาพยนตร์ของผู้เสียหายทั้งสองในรูปแบบวีซีดีภาพยนตร์ซึ่งเป็นแผ่นชนิดสำเนางานภาพยนตร์ (ก๊อปปี้) ที่จำเลยทั้งสามครอบครอง และมีไว้เพื่อให้เช่า เสนอให้เช่าโดยไม่ได้รับอนุญาตจากผู้เสียหายทั้งสอง โดยเป็นงานภาพยนตร์ของผู้เสียหายที่ ๑ จำนวน ๕ เรื่อง รวม ๒๘ แผ่น และเป็นงานภาพยนตร์ของผู้เสียหายที่ ๒ จำนวน ๘ เรื่อง รวม ๘๒ แผ่น รวมเป็นแผ่นวีซีดีภาพยนตร์ทั้งสิ้น ๑๑๐ แผ่น ในวันดังกล่าวเจ้าพนักงานตำรวจจับกุมจำเลยที่ ๓ และยึดแผ่นวีซีดีภาพยนตร์ดังกล่าวเป็นของกลาง โจทก์ร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรบุรีรัมย์แล้ว แต่ประสงค์จะดำเนินคดีต่อจำเลยทั้งสามด้วยตนเอง เหตุเกิดที่ตำบลในเมือง อำเภอเมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์ ขอให้ลงโทษตาม

พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ มาตรา ๑๕, ๒๗, ๒๘, ๖๙, ๗๐ ประมวลกฎหมาย
อาญา มาตรา ๘๓, ๙๑ ให้ริบแผ่นวีซีดีและแผ่นดีวีดีของกลางจำนวน ๑๑๐ แผ่น ให้ตก
เป็นของผู้เสียหายทั้งสอง และสั่งจ่ายเงินค่าปรับฐานละเมิดลิขสิทธิ์จำนวนกึ่งหนึ่งให้แก่
ผู้เสียหายทั้งสองซึ่งเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์ด้วย

ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางได้สวนมูลฟ้องแล้ว
เห็นว่า คดีมีมูลตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ มาตรา ๒๘, ๖๙ และ ๗๐
ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๓ ให้ประทับฟ้อง
จำเลยที่ ๑ และที่ ๓ ให้การปฏิเสธ
ระหว่างพิจารณา จำเลยที่ ๒ ถูกฟ้องในคดีหมายเลขแดงที่ อ.๓๔๘๘/๒๕๕๖
ของศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางจากการกระทำความผิด
เรื่องเดียวกันกับการกระทำความผิดในคดีนี้ และมีคำพิพากษาเสร็จเด็ดขาดในความผิดซึ่งได้
ฟ้องแล้ว ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางจำหน่ายคดีเฉพาะ
จำเลยที่ ๒

ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางพิจารณาแล้ว

พิพากษายกฟ้อง

โจทก์อุทธรณ์ต่อศาลฎีกา

ศาลฎีกาแผนกคดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศตรวจสำนวน

ประชุมปรึกษาแล้ว ที่โจทก์อุทธรณ์ปัญหาข้อกฎหมายว่า การให้เข้าสำเนางานภาพยนตร์

อันเป็นความผิดตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ มาตรา ๖๙ วรรคสอง ประกอบ

มาตรา ๒๘ (๓) หมายความว่ารวมถึงการให้เข้าสำเนางานภาพยนตร์ที่สร้างขึ้นโดยละเมิดลิขสิทธิ์

ของผู้อื่น การให้เข้าสำเนางานภาพยนตร์ไม่ว่าจะเป็นสำเนาที่สร้างขึ้นโดยชอบด้วยกฎหมาย

หรือเป็นสำเนาที่สร้างขึ้นโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ก็ล้วนเป็นความผิดตามบทกฎหมาย

มาตราดังกล่าวนี้ เห็นว่า องค์ประกอบของความผิดตามมาตรา ๖๙ วรรคสอง

ประกอบมาตรา ๒๘ (๓) ที่บัญญัติว่า การให้เข้าต้นฉบับหรือสำเนางานภาพยนตร์อันมี

ลิขสิทธิ์โดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าของลิขสิทธิ์นั้น ต้องเป็นการให้เข้าต้นฉบับหรือสำเนา

อันมีลิขสิทธิ์ที่เจ้าของลิขสิทธิ์ได้อนุญาตให้สร้างขึ้นโดยชอบด้วยกฎหมายเท่านั้น แต่ปรากฏ

ข้อเท็จจริงตามสำนวนว่า ของกลางในคดีนี้เป็นสำเนางานภาพยนตร์ที่สร้างขึ้นโดยมิได้รับอนุญาต
จากเจ้าของลิขสิทธิ์ จึงเป็นสำเนางานที่สร้างขึ้นโดยละเมิดลิขสิทธิ์ของเจ้าของลิขสิทธิ์ ไม่ใช่
สำเนางานอันมีลิขสิทธิ์ ถือไม่ได้ว่าสำเนาของกลางเป็นสำเนางานตามที่กฎหมาย
มาตราดังกล่าวบัญญัติไว้ ดังนี้ การให้เช่าสำเนาภาพยนตร์ที่สร้างขึ้นโดยละเมิดลิขสิทธิ์
ของผู้อื่น จึงไม่อาจเป็นความผิดฐานละเมิดลิขสิทธิ์ในงานภาพยนตร์ของผู้อื่นเพื่อการค้า
ตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ มาตรา ๖๙ วรรคสอง ประกอบมาตรา
๒๘ (๓) ดังที่โจทก์ขอให้ลงโทษจำเลยที่ ๑ และที่ ๓ มาในคำขอท้ายฟ้องได้ แต่
การให้เช่าสำเนาภาพยนตร์ที่สร้างขึ้นโดยละเมิดลิขสิทธิ์ของผู้อื่นเพื่อหากำไรและ
เพื่อการค้าจะเป็นความผิดฐานละเมิดลิขสิทธิ์ในงานภาพยนตร์ของผู้อื่นเพื่อการค้า
ตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ มาตรา ๗๐ วรรคสอง ประกอบมาตรา
๓๑ (๑) ส่วนที่โจทก์อุทธรณ์ว่า โจทก์ได้บรรยายฟ้องถึงข้อเท็จจริงอันเป็นองค์ประกอบ
ของความผิดมาตรา ๗๐ วรรคสอง ประกอบมาตรา ๓๑ (๑) ครบถ้วนแล้วนั้น
ปรากฏตามคำฟ้องของโจทก์ว่าโจทก์บรรยายฟ้องแต่เพียงว่า เจ้าพนักงานตำรวจนำ
หมายค้นเข้าไปตรวจค้นร้านค้าที่เกิดเหตุ ผลการตรวจค้นพบแผ่นวีซีดีภาพยนตร์ที่สร้างขึ้น

โดยละเมิดลิขสิทธิ์ของผู้เสียหายที่ ๑ และที่ ๒ ที่จำเลยที่ ๑ และที่ ๓ ครอบครองไว้เพื่อให้เช่า เสนอให้เช่า โดยไม่ได้รับอนุญาตจากผู้เสียหายที่ ๑ และที่ ๒ เท่านั้น โดยโจทก์มิได้บรรยายฟ้องให้เห็นว่า จำเลยที่ ๑ และที่ ๓ รู้อยู่แล้วว่ามีเหตุอันควรรู้ว่าแผ่นวีซีดีภาพยนตร์ดังกล่าวได้ทำขึ้นโดยละเมิดลิขสิทธิ์ของผู้เสียหายที่ ๑ และที่ ๒ และการเสนอให้เช่าวีซีดีภาพยนตร์ดังกล่าว จำเลยที่ ๑ และที่ ๓ มีเจตนากระทำเพื่อกำไรและเพื่อการค้า อันเป็นองค์ประกอบของความผิดตามพระราชบัญญัติดังกล่าว มาตรา ๗๐ วรรคสอง ประกอบมาตรา ๓๑ (๑) ฟ้องของโจทก์ในความผิดฐานนี้เป็นฟ้องที่มีได้บรรยายข้อเท็จจริงให้ครบองค์ประกอบความผิดตามมาตรา ๗๐ วรรคสอง ประกอบมาตรา ๓๑ (๑) จึงเป็นฟ้องที่ไม่ชอบด้วยพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศและวิธีพิจารณาคดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ มาตรา ๒๖ ประกอบประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๕๘ (๕) แม้โจทก์จะมีคำขอท้ายฟ้องให้ลงโทษจำเลยที่ ๑ และที่ ๓ ตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ มาตรา ๗๐ ด้วย ก็ไม่อาจลงโทษจำเลยที่ ๑ และที่ ๓ ในความผิดตามบทกฎหมายดังกล่าวได้ ที่ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางพิพากษายกฟ้อง

○ (๓๑ ทวี)

สำหรับศาลใช้

- ๘ -

โจทก์ในความผิดฐานนี้โดยเห็นว่าฟ้องโจทก์มิได้บรรยายข้อเท็จจริงให้ครบองค์ประกอบ

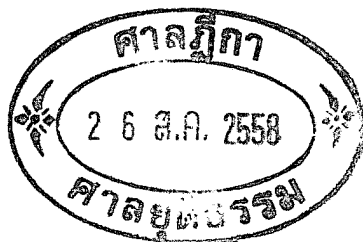
ของความผิดฐานดังกล่าวนั้น ศาลฎีกาเห็นฟ้องด้วย อุทธรณ์ของโจทก์ฟังไม่ขึ้น

พิพากษายืน

นายอนันต์ วงษ์ประภารัตน์

นางนวลน้อย ผลทวี

นายไมตรี ศรีอรุณ

หมายเหตุ มีคำรับรองของประธานศาลฎีกาแนบท้าย

คดีหมายเลขแดงที่ ๙๘๘๕/๒๕๕๘

ศาลฎีกา

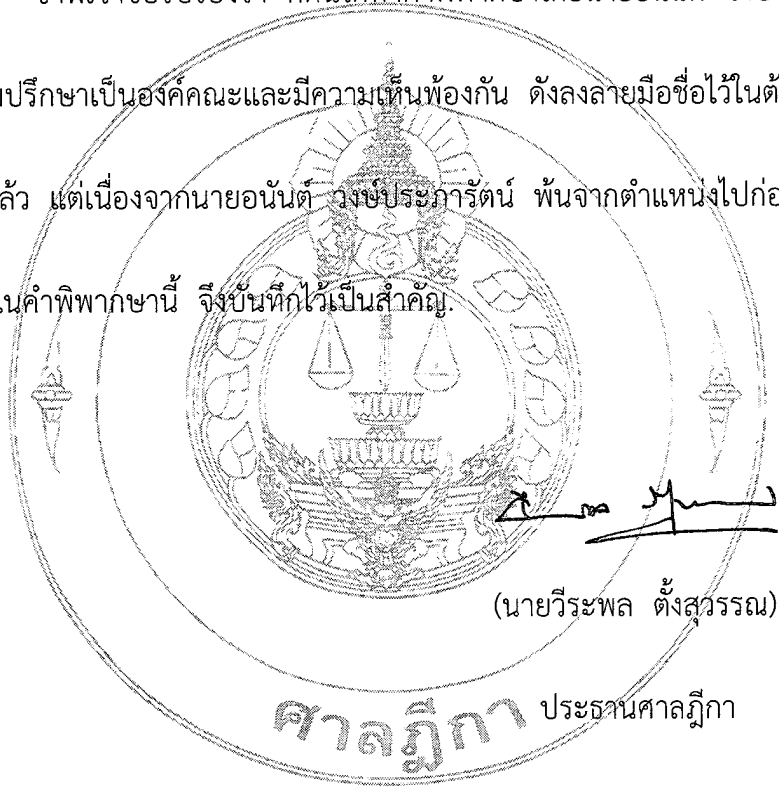
วันที่ เดือน 10 พ.ย. 2558 พุทธศักราช

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า คดีนี้ได้ทำคำพิพากษาโดยนายอนันต์ วงษ์ประภารัตน์

ได้ร่วมประชุมปรึกษาเป็นองค์คณะและมีความเห็นพ้องกัน ดังลงลายมือชื่อไว้ในต้นร่าง

คำพิพากษาแล้ว แต่เนื่องจากนายอนันต์ วงษ์ประภารัตน์ พ้นจากตำแหน่งไปก่อนที่จะ

ลงลายมือชื่อในคำพิพากษานี้ จึงบันทึกไว้เป็นสำคัญ.

(นายวีระพล ตั้งสุวรรณ)

ศาลฎีกา ประชมนศาลฎีกา